גוים און די יידן, מיט זייערע ראשים, זיי צו
6 טון שלעכטס און צו שטייניקן, האָבן זיך
7 דערפון דערוואוסט, און זענען אַנטלאָפן אין די
שטעט אריין פון ליקאָניען, ליסטרא און דערבע
און דער געגנט אַרום; און האָבן דאָרטן אָנגעזאָגט
די גוטע בשורה.
8 און אין ליסטרא פלעגט זיצן אַ מאַן, אַ שלאָפער
אויף די פיס, לאָם פון זיין מוטערס לייב, וועלכער איז
9 קיינמאָל נישט אַרומגעגאַנגען. דער דאָזיקער האָט
זיך צו געהערט צו פּוילוסן רעדן, וואָס, ווען קוקנדיק
אויף אים און זעענדיק, אַז ער האָט אמונה געהאַט
10 צו ווערן, האָט געזאָגט מיט אַ הויך קול: שטעל
דיך גלייך אויף דיינע פיס! און ער האָט אַ שפרונג
11 געטון און איז אַרומגעגאַנגען. און די המונים,
זעענדיק וואָס פּוילוס האָט געטון, האָבן אויף־
געהויבן זייער קול אויף דעם ליקאָנישן לשון,
אַזוי צו זאָגן: די געטער אין געשטאַלט פון מענטשן
12 האָבן אַראָפגעניידערט צו אונז. און האָבן גערופן
בר נבאן צעאוס (יופיטער) און פּוילוסן הערמעס
(מערקוריוס), ווייל ער איז געווען דער הויפּט־
13 רעדנער. און דער כהן פון צעאוס, וועמעס (טעמפּל)
איז געווען אויסער דער שטאָט, האָט געבראַכט צו
פּירן אָקסן און גירלאַנדן צו די טויערן, און געוואָלט
14 מקריב זיין מיט דעם מאַסן. הערנדיק אָבער
דערפון, האָבן די שליחים, פּוילוס און בר נבא,
צעריסן זייערע קליידער און זענען אַרויסגעלאָפן
צווישן דעם המון מענטשן, שרייענדיק און
15 זאָגנדיק: מענער, פאַראַוואָס טוט איר דאָס? אויך
מיר זענען מענטשן מיט געפילן ענלעך צו אייך, און
זאָגן אייך אָן אַ בשורה טובה, זיך אָפצוקערן פון
די דאָזיקע נישטיקייטן צום לעבעדיקן ג־ט, וועלכער